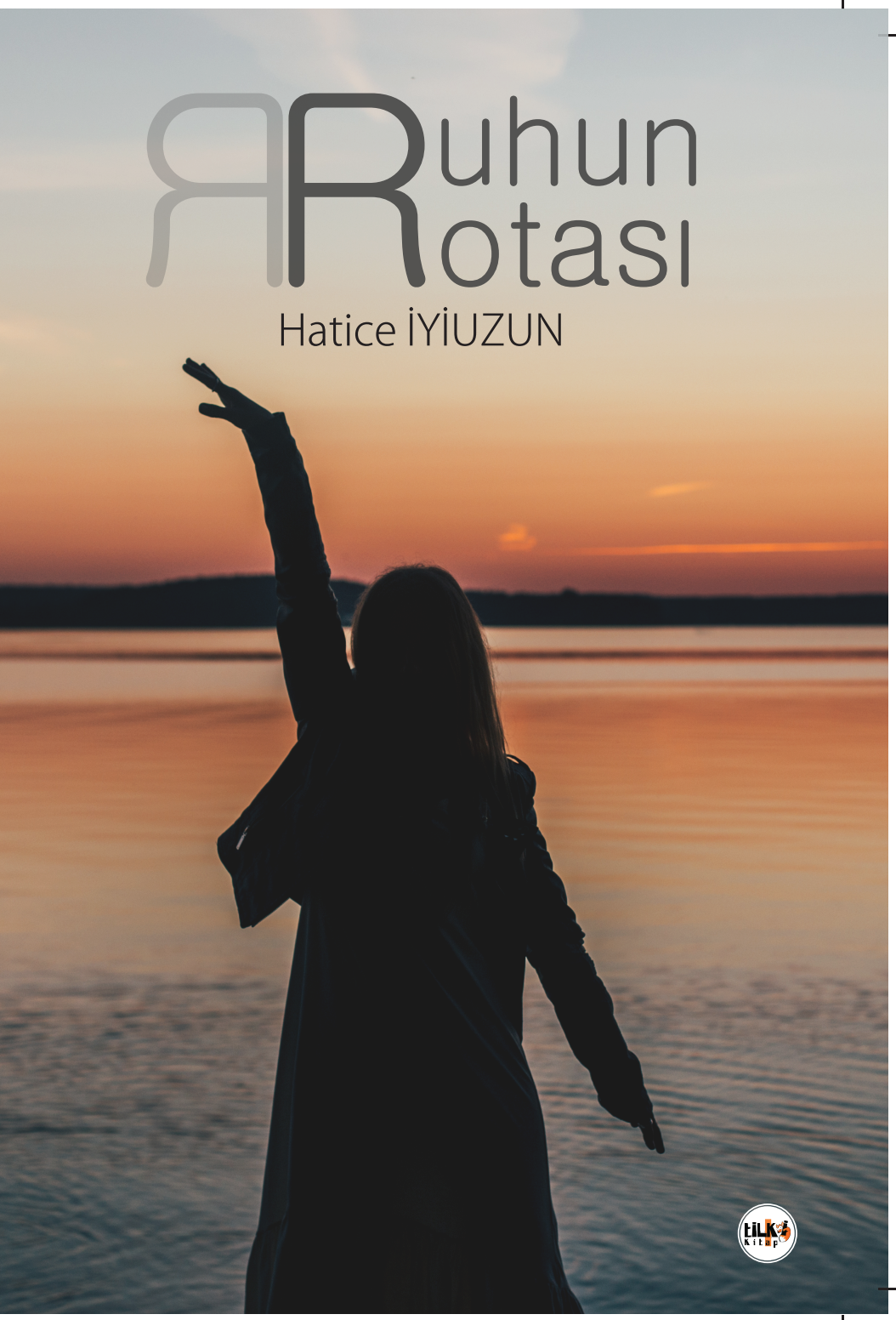

Ruhun Rotası
Hatice İYİUZUN

tilki
Kitap

şiir
ruhun rotası
hatice iyiuzun
ISBN 978-975-2470-63-7
1.Basım, İstanbul, Mart 2018
Genel Seri:174 Şiir Serisi:69

Tilki Kitap©
www.tilkikitap.com
www.kitapseyleri.com
iletisim@tilkikitap.com
Yayıncı Sertfikası:28740

Genel Yayın Yönetmeni: Emrah Çelik
Editör: İbrahim Dilli
Kapak Tasarımı: Tilki Ajans
Mizanpaj: Kule Mizanpaj
Depoprint/İstanbul

Eserin tüm telif hakları yazarda saklı kalmak kaydıyla bu baskı için basım-dağıtım-satış-tanıtım hakları Tilki Kitap©'a aittir.
Eserin tüm yasal ve fikri sorumluluğu yazarına aittir.
Tilki Kitap'ın kurumsal görüşü olmayabilir.

r u h u n r o t a s ı

çocuklarıma
ve torunlarıma

hatice iyiuzun

GÖNÜL GİZİ

Şıışt
Gönlünü hoş tutmak isteyenler
Ruhum özgür olsun diyenler
Kalbini dinleyenler

Şiirden anlayanlar bu yana
Ve dahi anlamayanlar
Ya da vakit bulamayanlar
Bilselerdi kendileriyle çıkmıştı yola
Yan yana ya da kol kola
Ve dahi haberleri yok mu ola
Olsun
İsterse, haberli habersiz
Ya da ezberli ezbersiz
Hüzünle aktı şiirler içe, neşeyle perçinleşe
Ne canlar ne cananlar ne hanlar
Uzaktan bakan baktığını sananlar
Baylar bayanlar; hayatları kayanlar gönüllerine kıyanlar
Bir gönül var ki gönülden içe
Hangi can ister ki gönlünden geçe
İşte cancağızım bu öyle bir iş ki
Göremesen de sen şiirle aranda ilişki
Ufaktan ufağa galene gol atar ruhunu gönlünü tartar
Gece koynunda nazlı bir yar gibi yatar
Gönlündeki hüzne kalbindeki aşka doğru akar.

Bir tanıyıversen onu mutluluğun bollaşır eni konu
Düzleşir hayatın olağan yolu!

SIFIR NOKTASI

Başını yastığa koyduğunda rahat uyudu hangi ana
Ricası Mehmetçiğimin dua edin ihtiyacı var buna
Toprak doydu yeter dedi kana
Gayrı kalpler bağlanmalı Allah'a

Başka yolu yok başka çaresi
Mehmetçiğin sesi hepimizin sesi
Birinin değil duada cümlenin annesi
Askerimin canı vatanımın hürriyeti Rabbime olsun emaneti

Bilirim askerimin sevgisi vatana aşkından
Aşkı tüm kalbinden
Var ol vasiyetini yazıp ta yola çıktın sen
Gücün tüm ülkenin birlik ruhundan

Su uyur da düşman uyumazmış
Zalimin yüreği kimseye acımazmış
Düşman aleni düşman ihtirasla azmış
Karşısına dikilecek cesaret kanımızda zaten varmış

Meydan okuyana meydanı bırakmak mı heyhat
Bu ne yalancı bu ne zalim surat
İçten pazarlıklarla geçilir mi sandın Fırat
İçinizde kalacak bu hayasız murat

Her halk yurdunda yaşamalı
İnsansak özgürlük herkesin hakkı
Güç bende sanıp ta gücünü sınayanları
Tarih affetmedi ki affetmez Allah.

Çok soğuk havalar terörün var mı iflahı
Belinde bombalar elinde silahı
İnşallah tutar tüm mazlumların ahı
Bulmasın hiçbir terör sabahı

Mecbur bırakılmak barış için savaşa
Gelinir mi sandın kurşun yemeyince insafa
Kandırılıp bir ülke kurmak vaadiyle daha
Uzattık zeytin dalını tutsaydınız ne durdunuz
bunca zaman daha!...
AFRİN HAREKATI

GÜL

Çiçeklerin şahıdır güller
Onunla beslenir gönüller
Dikeni batsa da eller
Huzuru bulur güzelliğinde kimler.

Katmer katmer açar özenle nazla
Kalplerde yerini alır hazla
Görünür baharla yazla
Seveni çok hem de çok fazla

Ressamın tuvaline kurulur
Şairin mısralarına
Nasıl da güzel yaratmış Huda
Bir şiir değil binlercesi olsun feda

Her önemli olayın kutlaması
Seven gönlün sanki yansıması...
Sevgilinin elinden kalplere akar
Toprakta değil sanki gönüllerde açar.

Düğünlerde baş köşeye konulur
Her özel günde sevgiyi anlatır durur
Bir tekiyle kalp mahpus olur
Gönülden gönle köprü olur yol olur

Renklerini çözemezsin apayrı güzel
Kokusunu taşır her yere yel
Olmasaydı bir de gazel
Seyri çok hoş dalında güzel.

Goncayken bir başka, açışı başka
Kısacık ömründe getirir aşka
Uzun uzun yaşasaydı keşke
Bir anda savrulur işte!

RABBE YAPILAN YANLIŞLAR

Çocuktum Allah'ı tanımaya çalışırken
Din diye bir sert duvara tosladım
Ne oldu bitti anlamadım...
Bir yığın hurafeyi koydular önüme
Bunca kaos içinde razıydım ölüme
Ben suçlu ben günahkar bendim isyankar
Neler çektim din adına anlayıncaya kadar
Mahalle geleneklerini önüme serdiler
Ha bire gerdiler de gerdiler
Bir inanan pişman bin inanmayan
Sivrisinek sazmış ben davuldan anlamayan
Rabbin adı yasaklara dizilmiş din diye bildirilmiş
Cehennemin odunu benim bedenim
Bu kara yüzle anca cehenneme giderim
Anlamsız karabasanlara döndü korkutmalar
Allah korkusuyla durmalı akan sular.
Öyle anlamsız korkularla geçti yıllar
Öyle kızgın öyle küskün öyle üzgündüm
Hayat hep üzerime geliyor sandım
Ve.... Anladım ki din değil oynayan bezirganlar
Din adına kandırılmış insanlar!
Okudukça kainat kitabını hayretlerde kaldım
Yaradana yapılan haksızlıklarda üzgün kırgındım
Alınan her nefes senden hediye geç anladım...

Vücudumuz ne büyük armağan bize
Şükürlerle bayram etmeli her günümüze
Ha bire genişleyen evreni okudukça
Külli aklım almaz ki büyüklüğünü
Sana sunulan sevginin acizliğini
Aileye mala mülke itibara duyduğumuz sevgi
Sana sunulsa bile ne ki!.
Olmaz aşkın eni sonu o çok özge bir konu
Seni tanımanın mümkünü yok anladım
Ben gönül alemimi seninle tamamladım
Bizler için yarattığın imkanları gördükçe
İmkanları gasp eden insanları bildikçe
Bilmediklerimi bildikçe utandım da utandım
Hayretlerim gün be gün genişleyen evren gibi
Yağmur damlalarını sevdim sen gibi
Gönlümü yoluna severek serdim
Canımı istersen düğün bayram derim
Senin sunduğun tüm imkanları haram edene
Dini değiştirip heder edene hayatları beter edene
Din iman uğruna kaoslara sebep olup inancı ranta çevireni
Din adına sömüreni sana havale ediyoruz
Ya iflah eyle ya ıslah eyle ya kahreyle inşallah!.

HAYAT ÜNİVERSİTESİ

Daha liseyi bitirir bitirmez
Koca (eli)üniversitesine koydular bizi
İtiraz etmeyerek aşmadık haddimizi
Mutfakta harcanarak verdik tezimizi
Bir kötü sözle verdiler el emeğimizi
Çocuklarla devam ettirdik eğitimimizi
Bu üniversitenin mezun vermediğini iş işten geçince anladık
Kocaları nasıl yola getiririz diye etütler aldık
Her işin üstesinden gelince master yaparız sandık
İş bilmenin işe yaramadığını tecrübeyle anladık
Doktora tezimiz torunlar üzerine aldık
Giyim kuşam makyaj diye dünyayı salladık sandık
Her konuda profesör olduk ta diploma vermediler bize
Hocadan kocaya gittik kızlar hemen
Bize ne aceleniz vardı sakın demen
Erken giden yol alır diye kandırdılar bizi
Hayat okulunda harcadık gençliğimizi
Ortak payda eşimdir eşit olalım diye diye gezdik
Kimin gücü yettiyse kime diğerini ezdik
Önce güç yarışında kocalar yutturdular bize
Sonrasında kül yutturamaz oldular geldiler dize
Tabi ya öğrendik geze geze!.
Olaydı sosyal güvence yolunacak kaz sanmazdık adamları
Kocadan başka yoktu ki para damarları
Bağ kur sigorta yapmadılar evdeki kadınları
Romantik kızlarken ormantik adamlar düştü bahtımıza
Sanmayın ki görücülerle gelenler kalas gibi
Klastan vazgeçtik de odun gibi çıkanlar karşımıza
Ne baltalara sap oldular adamdan anlayana...

GÜNEŞİN HÜZNÜ

Son huzmesi güneşin sulara vurur
Sular ayrılık acısıyla coşar durur
Öyle tevazuda ki güneş
Bulunmaz ona hiç bir eş...

Hükmüne boyun büker zamanın
Hazırlığındadır yeniden doğmanın
Batarken bulutlarda yansırken anın
Rengine boyanır her tonuna kanın.

Hüznüyle kamaştırır gözleri
Karartırken geceni dinlenmeye hazırlar seni
Guruba verdiğinde kendini
Mest eder her akşam bir başka seni.

Gün batarken güneşin solar rengi
Gök kubbede ışığının cengi
Bulunamaz hangi tuval de dengi.
Bir anda kaybolur ahengi...

Sükunu sunar akşam, hangi yana baksan
Işığı hiç olmuyor noksan
Asırlar boyu aynı hiç usanmadan
Döngüsünde bir an bir lahza şaşmadan....

Bir başka güzel hudutsuz
Salınırken günü devirir korkusuz
Başka diyarlara açar kucağını
Sınırı yok parlatır hep dünyanı.

Hiç geçmedi güneş senin çağın
Milyon yıllar eksilmedi sıcağın
Senin doğuşun başka batışın bambaşka
Her halinle getirirsin aşka...

Ferin kutupları geçer teğet
Yazın kıvılcımları yakar elbet
Olmazsa olmazısın dünyamızın tek
Gelip geçiciyiz biz, o baki net...

Can bulur muydu olmasaydın bu eller
Işığınla dolar gönüller
Sönerse güneş senin ziyan
Vaktidir kıyametin, dünyadır ziyan!

KAYIP YILLAR

Çocukluğumun dehlizlerinde kaybolur gençliğim
Gençliğim çocukluğuma ağlar durur
Orta yaşlar sabote eder geleceğimi,
Ruhum üzülür hibe ettiğim yıllara...

Çocuklukla gençlik preslenince birbirine
Soğuk sıkım bir hayat geçti elime
Hepsi bir olup ağlaşıp durdular
Karşıma dikilip bana hesap sordular...

Baktım ki son limana demirlemiş gemiler
Ben ağlaşırken son durağı bulmuş trenler
Ağlayıp sızlamayla bitirdim işi
Değiştirmeliydim mutlak bu gidişi!.

Bir cadı kazanı hiç dinmiyor harı
Kime faydası var kime hayrı
Ne zaman bırakmalı âlemin dilinden korkmayı
Ne yapsam ne etsem bir türlü yıldızımız barışmayı

Ruhun Rotası

Hatice İYİUZUN

"Şiirden anlayanlar bu yana
Ve dahi anlamayanlar
Ya da vakit bulamayanlar
Bilselerdi kendileriyle çıkmıştı yola
Yan yana ya da kol kola
Ve dahi haberleri
Yok mu ola olsun
İsterse, haberli habersiz
Ya da ezberli ezbersiz

Bir tanıyıversen onu, mutluluğun
bollaşır eni konu
Düzleşir hayatın olağan yolu!"

9 789752 470637